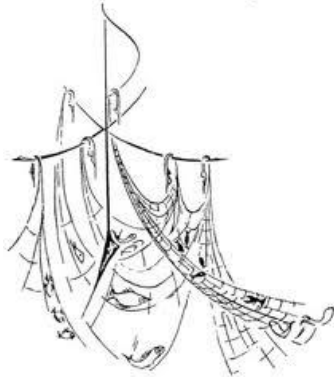

Preek door pater Jan Hulshof

Simon en zijn medewerkers worden geroepen. Waarheen en waartoe? Jezus wil dat ze 'mensen vangen'. Dat klinkt niet erg sympathiek. 'Mensen vangen' doet denken aan mensen die je via de telefoon iets willen aansmeren, zodat je een of ander abonnement gekocht hebt voor je er erg in hebt. Het doet denken aan getuigen van Jehova, of, op zijn best, aan missionarissen met spiegeltjes en kralen. 'Mensen vangen', dat kan Jezus toch niet gewild hebben!

Het woord dat Lucas gebruikt helpt ons een beetje op weg. Het betekent eigenlijk: 'Van nu af zal je mensen levend uit het water halen'. In een van de documentaires over de watersnood van 1953, die vorige week op TV waren, kon je zien hoe helikopters mensen levend uit het water visten. Zoiets bedoelt Jezus. Op zoek gaan naar mensen die in nood verkeren. Want mensen horen niet in het water thuis. Het is zaak ze er levend uit te halen. Als te laat bent, sterven ze. Vissen horen in het water thuis. Ze krijgen geen adem meer en gaan dood als je ze er uithaalt. Mensen horen niet in het water thuis. Ze krijgen geen adem meer en gaan dood als je ze er niet uithaalt.

Dit wordt de roeping van Petrus: mensen levend uit het water halen, zodat ze weer op adem te komen. 'Laat je toch redden!' roept Simon Petrus tegen de inwoners van Jeruzalem, keer je af van de dingen die je belemmeren om adem te halen, om te zijn wie je zou kunnen zijn en wie je zou moeten zijn. Laat je dopen op de naam van Jezus.' Jezus nodigt me uit na te gaan met welke dingen ik bezig ben, welke dingen me helpen om vrij te worden, op adem te komen en te leven en welke dingen me naar beneden trekken, me belemmeren om adem te halen en te leven, te zijn die ik zou kunnen zijn, die ik zou moeten zijn.

Kort geleden luisterde ik naar een mevrouw die vrijwilligster is bij de Caritas van haar parochie, in een andere provincie. Ze begeleidt mensen die in schuldproblemen verstrikt zitten, dreigen kopje onder te gaan. Ze vertelde me dat dit juist in deze tijd van financiële crisis soms een echt reddingswerk is. Het is niet allereerst een kwestie van het aanleren van een techniek, hoe je je huishoudboekje op orde brengt. Het heeft vaak ook te maken met wat je wel of niet belangrijk vindt, hoe je met minder méér van je leven kunt maken. 'Het klinkt misschien gek, zei ze, maar het komt me goed van pas dat ik iets van het evangelie afweet.'

In Nederland hebben we de *Koninklijke Nederlandse Bond tot het Redden van Drenkelingen*, ofwel de *Reddingsbrigade Nederland*. Bij de watersnood van 1953 hebben deze brigades onschatbare diensten bewezen. Onze kerk is door Jezus bedoeld als een reddingsbrigade, om mensen te redden, vooral de ziel van mensen, die binnenste kern in ons waardoor we met God en met elkaar communiceren. De S.O.S.-seinen zijn van alle tijden: 'Save Our Souls'. Er is eindeloos veel reddingswerk verricht. En toch, het reddingsstation raakte in de loop van de jaren over-georganiseerd, met grote kantoren, een machtige directie, veel bestuurslagen en ingewikkelde statuten. Maar wie gaat er nog zelf de hoge zee op, met gevaar voor eigen leven? Één ding is zeker. Ook op hoge zee zijn we nooit alleen. We varen uit als volgelingen van Jezus. Zijn aanwezigheid is bemoedigend. Hij zegt tegen ons wat hij zegt tegen Simon, de visser: 'Wees niet bevreesd. Voortaan zult ge mensen vangen.'